

N:o 135.

Af Herr Friherre **J. Liljencrantz**, om indragning af en del utaf de på Riks-statens Tredje Hufvudtitel anvisade utgifter.

Vid en tidpunkt, då de finansiella förhållandena mana till den största sparsamhet vid statsregleringen, torde det icke längre kunna undvikas, att Representationen äfven åt de statsutgifter, som innefattas under Riks-statens 3:dje Hufvudtitel, eller anslagen åt Utrikes Departementet, egnar en uppmärksamhet, som under de sednast förflutna riksdagarne endast i ringa mån kommit denna gren af finansförvaltningen till del. Vid riksdagar, då landets utrikes politik af en eller annan anledning utgjort föremål för Representationens bedömande, har denna fråga sammanblandats med då framställda förslag till revision af Utrikes Departementets budget, och beviljandet af det vanliga anslaget har derföre i viss mån betraktats såsom ett förtroendevotum i fråga om Regeringens utrikes politik. Det har synts mig vara en särdeles lycklig omständighet att vid innevarande riksdag, då behovet af sparsamhet gjort sig mera kännbart än tillföre, Rikets yttre politik erbjuder en så tillfredsställande tafva af lugn, att öfverläggningarne om regleringen af Riks-statens tredje Hufvudtitel bör kunna erhålla en utslutande finansiell karakter, och denna gynnsamma tidpunkt har jag ansett icke böra lemnas obegagnad för verkställande af en nödig reduktion af denna titel.

Kostnaden för de förenade Rikenas diplomatiska representation, Utrikes Statsministerns aflöning deri inberäknad, uppgick enligt Utrikes Departementets i Kammar-rätten granskade räkenskaper för år 1865 till 702,439 R:dr 91 öre jemte bidrag från Konsulsfonden 68,000 R:dr eller tillhopa 770,439 R:dr 91 öre; deraf å Riks-statens 3:dje Hufvudtitel äro uppförda 479,200 R:dr R:mt, hvilket belopp bibehållits oförändradt alltsedan riksdagen 1856—1857. Enligt den vid nämnda riksdag verkställda reglering af Hufvudtiteln är densamma visserligen fördelad i följande anslag, nemligen:

Till Departementschefen	24,000.
Departements-expedition	25,500.
Minister-staten	359,700.
Skrifmaterialier, expenser samt extra utgifter	70,000.
Summa	479,200.

Men vid samma riksdag bemyndigade Rikets Ständer Kongl. Maj:t att utan hinder af denna fördelning och utan inskränkning till något visst år få använda anslaget till att fylla möjligen uppkommande brist i en eller annan sådan titel. Ifrågavarande anslagssumma är således i sjelfva verket att betrakta såsom ett *odeludt* reservationsanslag och har äfven blifvit på sådant sätt behandlad.

Enligt Utrikes Departementets räkenskaper för 1865 har nemligen ifrågavarande anslag, jemte öfriga dels från Norska Statsverket dels från Konsulsfonden till Utrikes Departementet inflytande medel, utan vidare afseende på omförmälda af Rikets Ständer fastställda fördelning, användts till följande utgiftsposter:		R:dr. öre.
Departements-chefens lön	24,000:	—
Departements-expedition	41,700:	—
Minister-staten med pensioner	468,206:	86.
Skrifmaterialier, tryckningskostnader, ved och lyshållning	2,347:	74
Möblers anskaffande och underhåll, inköp och inbindning af böcker, samt kartor m. m., fraktkostnader	2,166:	49.
Prenumerationer å tidningar och journaler	1,275:	84.
Telegraf-porto	9,167:	33.
Postporto	4,520:	46
Ekiperingspenningar	76,322:	59.
Vexelomkostnader	365:	75
Beskickningarnes extra utgifter	5,542:	91
Rese- och kurirkostnader	7,603:	37.
Expektanslöner och tillfälliga uppdrag	27,250:	21.
Hemliga utgifter	21,144:	25.
Diverse utgifter	10,826:	29.
Summa R:dr R:mt	702,439:	91
samt från Konsulsfonden lönebidrag till sex på ministerstaten uppförda tjenstemän	68,000:	
Summa	770,439:	91.

Redan den första sidan af Utrikes Departementets räkenskaper ådagalägger alltså, i huru ringa mån Representationen kan utöfva någon kontroll öfver dispositionen af anslaget å ifrågavarande Hufvudtitel, som blifvit an-

vändt efter helt annan fördelning än den, som vid 1856—67 årens riksdag för Rikets Ständer framlades, men den lemnar äfven klaven för en ny fördelning af Hufvudtiteln i bestämda anslag, derest Riksdagen, med afseende på den ordning, som följes inom alla andra departement, skulle finna för godt att äfven inom denna Hufvudtitel bereda en bättre finanskontroll; och den lemnar ledning för ett tillförlitligt bedömande af de behof, för hvilka Hufvudtitelns anslag tagas i anspråk. Det måste väl medgifvas, att, i anseende till gemensamheten med Norge, någon svårighet möter en detaljerad fördelning af ifrågavarande anslag; men det bör härvid erinras, att, då det förhållande, hvori de båda förenade Rikena böra deltaga i den gemensamma representationen, redan är bestämdt och ostridigt, någon svårighet icke sannolikt från Norsk sida kan möta för en *nedsättning* af det Svenska anslaget belopp, hvaraf en motsvarande besparing för Norska Statsverket måste följas. Det har derföre endast varit under förutsättning, att *besparingar* å denna Hufvudtitel äro möjliga, som jag företagit mig att göra densamma till föremål för Riksdagens uppmärksamhet. I fråga om personalens aflöning har det synts mig vara af synnerlig vikt icke allenast att denne bestämmas med afseende på embetenas vikt och de dem åtföljande lefnadskostnaderna, utan äfven att Representationen för framtiden förbehåller sig rättigheten att bestämma de diplomatiska embetenas antal och beskaffenhet. Så väl af Statskalendrarne som af räkenskaperna inhemtas, att under de sednare åren en stor ombytlighet i beskaffenheten af landets representation hos de särskilda utländska magterna varit rådande. Der de förenade Rikena det ena året representerats af en ministerresident, uppträder efter honom en Svensk och Norsk Envoyé, sedermera en Chargé d'affaires o. s. v. En viss legation är det ena året försedd med legationssekreterare, men saknar påföljande året dylik tjänsteman. Utan att forska efter orsakerna härtill, hvilka åtminstone icke varit att söka i de utländska rikenas förändrade magtställning, fäster jag mig uteslutande vid de finansiella följder, som häraf uppstått, då, efter hvad räkenskaperna gifva vid handen, de diplomatiska agenternas aflöning utgått icke efter vigten af de intressen de haft att bevaka, utan efter den diplomatiska rang de innehaft.

Så länge ett dylikt förhållande fortfar, blir det i sjelfva verket omöjligt att på objektiva grunder uppgöra en stat för Utrikes Departementet eller att beräkna denna Hufvudtitels verkliga behof för bestridande af nödiga aflöningar. Men jag kan å en annan sida icke finna, hvarföre ej i detta afseende en bestämd ordning skulle kunna införas och dermed äfven en verklig utredning af behofvet å denna Hufvudtitel åstadkommas. Derest någon förändring i en eller annan magts ställning skulle göra en förändring af sättet för de förenade Rikenas representation hos samma magt

nödvändig, så torde de årligen återkommande riksdagarna lemna tillfälle till jemkning i den personal och aflönings-stat, som kan komma att af Riksdagen för Utrikes Departementet bestämmas.

Såsom bekant, äro de Svenska diplomatiska agenterna indelade i tre klasser, Envoyéer, Ministerresidenter och Chargés d'affaires. De begge förra klasserna äro lika deruti, att de diplomater, som dit hänföras, äro ackrediterade hos det främmande landets monark eller statschef, och skilja sig endast genom den högre rang, som tillkommer den första klassen. Med den högre rangen följer också de högre anspråken och de högre kostnaderna; men gagnet för det land, som bestrider de sednare, torde, oberoende af representantens titel, i allmänhet blifva detsamma. Det tyckes också, som om de Europeiska Staterna af andra ordningen, med undantag af de förenade Rikena, skulle hafva ansett graden af ministerresident vara särskildt för deras skull adopterad af den nuvarande internationela rätten. De tvänne länder, som i detta hänseende torde vara med de förenade Rikena närmast jemförliga, nemligen Danmark och Nederländerna, åtnöja sig, efter hvad jag här nedan skall hafva äran att visa, med ministerresidenter på många ställen, der Sverige-Norge är representeradt af envoyéer, och deras exempel härutinnan har synt mig vara efterföljansvärdt. Med ledning af de uppgifter, jag varit i tillfälle att förskaffa mig angående nämnda länders diplomatiska representation och kostnaden för densamme, har jag uppgjort förslag till en ministerstat för de förenade Rikena, hvilken skulle blifva vida billigare än den närvarande och efter all anledning lika väl uppfylla sitt ändamål. För att lätta öfversigten har jag här nedan i tabellarisk form gjort en sammanställning af den nuvarande Svenska, Norska, Danska och Nederländska ministerstaten, jemte den af mig härmed föreslagna nya staten.

<i>Residens.</i>	<i>Danmark.</i>	<i>Nederländerna.</i>	<i>Sverige-Norge, nuvarande stat.</i>	<i>Sverige-Norge, förslagsstat.</i>
<i>Paris:</i>	Envoyé, lön 42,000.	Envoyé, lön 34,500.	Envoyé, lön 64,000.	Envoyé, lön 44,000.
	Legationssekreterare, lön 6,240.	Legationsråd, lön 7,500.	Legationssekreterare, lön 8,000.	Legationssekreterare, lön 8,000.
		Chancelier, lön 2,100.		
	Summa 48,240.	Summa 44,100.	Summa 72,000.	Summa 52,000.
<i>London:</i>	Envoyé, lön 44,000.	Envoyé, lön 45,000.	Envoyé, lön 64,000.	Envoyé, lön 44,000.
	Legationssekreterare, lön 6,240.	Legationsråd, lön 7,500.	Legationssekreterare, lön 8,000.	Legationssekreterare, lön 8,000.
	Summa 50,240.	Summa 52,500.	Summa 72,000.	Summa 52,000.

<i>Residens.</i>	<i>Danmark.</i>	<i>Nederländerna.</i>	<i>Sverige-Norge, nuvarande stat.</i>	<i>Sverige-Norge, förslagsstat.</i>
<i>Petersburg:</i>	Envoyé, lön 44,000. Legationssekreterare, lön 6,240. Summa 50,240.	Envoyé, lön 39,000. Legationsråd, lön 7,500. Summa 46,500.	Envoyé, lön 64,000. Legationssekreterare, lön 8,000. Summa 72,000.	Envoyé, lön 44,000. Legationssekreterare, lön, 8,000. Summa 52,000.
<i>Berlin:</i>	Envoyé, lön 28,000. Legationssekreterare, lön 6,240. Summa 34,240.	Envoyé, lön 27,000. Legationssekreterare, lön 4,500. Summa 31,500.	Envoyé, lön 32,000. Legationssekreterare, lön 4,000. Summa 36,000.	Envoyé, lön 28,000. Legationssekreterare, lön 6,000. Summa 34,000.
<i>Wien:</i>	Chargé d'affaires, lön 16,000. Summa 16,000.	Envoyé, lön 24,750, Legationssekreterare, lön 4,500. Summa 29,250.	Envoyé, lön 44,000. Legationssekreterare, lön 4,800. Summa 48,800.	Ministerresident, lön 20,000. Summa 20,000.
<i>Florens:</i>		Ministerresident, lön 15,000. Summa 15,000.	Envoyé, lön 24,000. Summa 24,000.	Ministerresident, lön 20,000. Summa 20,000.
<i>Washington:</i>	Chargé d'affaires, lön 16,000. Summa 16,000.	Envoyé, lön 15,750. Legationssekreterare, lön 4,500. Summa 20,250.	Envoyé, lön 32,000. Summa 32,000.	Ministerresident, lön 20,000. Summa 20,000.
<i>Konstantinopel:</i>		Envoyé, lön 18,000, Tolkar m. m. 11,850. Summa 29,850.	Envoyé, lön 32,000. Legationssekreterare, lön 4,800. Drogman, lön 6,000. Summa 42,800.	Ministerresident, lön 20,000. Drogman, lön 6,000. Summa 26,000.
<i>Athén:</i>		Se Konstantinopel.	Chargé d'affaires, lön 14,000. Summa 14,000.	Generalkonsul, lön 12,000. Summa 12,000.
<i>Madrid:</i>		Ministerresident, lön 15,000. Summa 15,000.	Ministerresident, lön 16,000. Summa 16,000.	Sammanslås med Lissabon.
<i>Lissabon:</i>			Chargé d'affaires, lön 18,000. Summa 18,000.	Ministerresident, lön 20,000. Summa 20,000.

Residens.	Danmark.	Nederländerna.	Sverige-Norge, nuvarande stat.	Sverige-Norge, förslagsstat.
Haag:	Chargé d'affaires, lön 12,000. Summa 12,000.		Ministerresident, lön 16,000. Summa 16,000.	} Sammansläs med Paris.
Brüssel:	Se Haag.	Envoyé, lön 24,000. Legationssekre- rare, lön 4,500. Chancelier, lön 1,500. Summa 30,000.	Ministerresident, lön 16,000. Summa 16,000.	
Köpenhamn:		Ministerresident, lön 13,500. Summa 13,500.	Envoyé, lön 32,000. Legationssekre- rare, lön 4,000. Summa 36,000.	

Till Minister-staten räknas vidare dels en legationspredikant i London med lön af 4,000 R:dr, dels militärattachén i London och Paris med tillhoppa 9,600 R:dr aflöning. Om dessa tjenstemän bibehållas på samma stat med enahanda aflöning, skulle den af mig föreslagna nya staten uppgå till 355,600 R:dr, under det att utgifterna enligt 1865 års Minister-stat utgöra 529,200 R:dr och sålunda en besparing uppkomma af 173,600 R:dr, deraf på Svenska Statsverket såsom besparing belöper sig 122,541 R:dr 12 öre R:mt. Af ofvanintagna tabell torde kunna inhämtas, huru- som äfven med en betydlig besparing å hittills varande anslag, Sverige kan erhålla en representation i utlandet, som är lika fullständig och mot- svarande behofvet samt bättre aflönad än den Danska och Nederländska, och åt en hvar med våra finansiella förhållanden förtrogen riksdagsman öfverlemnar jag att bedöma, huruvida skäl förefinnes att Sverige i utlan- det underhåller en dyrbarare representation än de båda nyssnämnda i ekonomiskt hänseende vida lyckligare lottade Staterna. Derest Riksdagen skulle finna skäl att bifalla mitt förslag om minskning af anslaget till Minister-staten med 122,541 R:dr 12 öre, torde likväl, med afseende derpå att nuvarande innehafvare af de diplomatiska embetena icke skäligen kunna beröfvas dessa eller underkastas minskning i inkomster, nyssnämnda be- lopp böra å Hufvudtiteln bibehållas såsom tillfälligt *anslag för Utrikes Departementets indragningsstat* med en ytterligare tillökning, hvartill jag här nedan skall komma.

Såsom

Såsom pensioner hafva af anslagen till Minister-staten under år 1865 utgått 44,486 R:dr samt i expektanslön 15,006 R:dr eller tillhopa 59,492 R:dr, deraf enligt den antagna beräkningsgrunden af ¹²/₁₇ på Svenska Statsverket belöper 41,994 R:dr 36 öre. Då gemensamhet med Norge vållar svårighet att, såsom rättast vore, hänföra pensioneringen af de diplomatiska embets- och tjenstemän till Riks-statens Nionde Hufvudtitel, torde det tillsvidare vara nödvändigt att de för sådant ändamål behöfliga anslagen uppföras på Tredje Hufvudtiteln; men för beredande af nödig ordning torde det också vara väl behöfligt att pensionerings-anslaget uppföres under särskild titel, äfvensom att en *bestämd pensionsstat* för Utrikes Departementet uppgöres. Jag får derföre föreslå, att, *jemte det Riksdagen hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhåller om uppgörande af en sådan stat*, det för närvarande erforderliga beloppet af 41,994 R:dr 36 öre för nästa statsreglering uppföres såsom anslag *för Utrikes Departementets pensionsstat*. Det synes mig nemligen föga sannolikt, att under nästkommande år ökad behof af sådan beskaffenhet kan å denna titel uppkomma, utan torde fastheldre kunna förväntas att i den mån Minister-statens personal och aflöning inskränkes, äfven pensionsstaten skall undergå en motsvarande minskning.

Aflöningskostnaderna för Utrikes Departementets expedition uppgingo år 1865 till 41,700 R:dr, deraf Konsulsfonden bidrager med 6,500 R:dr och från Tredje Hufvudtiteln således utgick ¹²/₁₇ af återstoden med 24,847 R:dr 8 öre, eller något mindre än som beräknades i 1857 års normalstat. Bland tjenstemännen i departementet finnes emellertid upptagne en Expeditions-sekreterare och chef för kameralafdelningen med lön af 4,500 R:dr, en Arkivarie med lön af 3,500 R:dr och en förste Sekreterare med lön af 3,500 R:dr. Då emellertid departementets kameralgöromål ej äro af vidlyftigare beskaffenhet, än att årsräkenskapen utgör allenast tio ark i utskrifvet exemplar, då öfriga Stats-departementen ej hafva behof af särskild Arkivarie, ehuru deras skriftvexling otvifvelaktigt är mångsidigare, och då utrikes ärenden så ytterst sällan förekomma i Stats-Rådet, att en särskild Protokolls-sekreterare ingalunda kan för sådant ändamål vara behöflig, samt känt är att i ministeriela ärenden Kabinetts-sekreteraren är protokollsförande, synes det mig otvifvelaktigt, att de förstnämnde begge tjensterna kunna förenas till en Registrators- och Kamererare-befattning med den för sådana tjänster i andra departementen bestämda lön af 3,500 R:dr samt att förste Sekreterare-tjensten kan alldeles indragas. Slutligen hemställer jag huruvida icke Utrikes Departementets expedition, som ända till 1857 i likhet med de andra Stats-departementena hade två vaktmä-

stare, men sedan dess haft fem, kunde för framtiden afstå från tre af dessa, med en sammanräknad årlig lön af 1,700 R:dr. Genom de af mig härmed föreslagna indragningar inom departementets expedition, skulle uppstå en besparing af 9,700 R:dr, deraf på Svenska Statsverket belöpte 6,846 R:dr 96 öre, hvarmed ofvanberörda anslag för Utrikes Departementets indragningsstat borde ökas; och skulle under denna förutsättning såsom anslag för departementets expedition å Tredje Hufvudtiteln uppföras allenast 18,000 R:dr.

Till bestridande af sådana utgifter, som egentligen äro att hänföra till expeditions expenser, finnas i räkenskaperna upptagna dels skrifmaterialier, tryckningskostnader, ved och lyshållning 2,347 R:dr 74 öre, dels »för möblers anskaffande och underhåll, inköp och inbindning af böcker samt kartor m. m. äfvensom fraktkostnader» 2,166 R:dr 49 öre, dels ock för prenumeration å tidningar och journaler 1,275 R:dr 84 öre eller tillhoppa 5,790 R:dr 7 öre, hvilket belopp, som vida öfverstiger de till andra expeditioner anslagna expensmedel, torde kunna, äfven med tillbörligt afseende å det större behofvet för ifrågavarande departement af tidningsprenumeration och annat dylikt, nedsättas till 3,000 R:dr, hvaraf på Svenska Statsverket belöper 2,117 R:dr 64 öre. För att medel icke måtte saknas för tillfälliga utgifter under denna titel, såsom möblers anskaffande och dylikt, kunde anslaget lämpligen uppföras såsom *reservationsanslag*. I telegraf- och postporto upptager departementets räkenskap 13,687 R:dr 79 öre, hvaraf likväl på de fyra legationerna i Haag, Brüssel, Athén och Madrid, som, enligt hvad jag ofvan föreslagit, borde indragas, belöper 778 R:dr 13 öre, och då kostnaden för post- och telegrafkorrespondensen från Stockholm till nämnda legationer måste antagas hafva uppgått till enahanda belopp, torde nödiga medel för ifrågavarande ändamål icke saknas om å Hufvudtiteln uppföres ett fast anslag för post- och telegrafporto af 12,000 R:dr, deraf på Sverige 8,470 R:dr 56 öre.

Under rubrik ekiperingspenningar upptager 1865 års räkenskap icke mindre än 76,322 R:dr 50 öre. Det måste väl medgifvas, att, när de diplomatiska agenterna kunna emot deras vilja förflyttas från en ort till en annan, de också böra godtgöras för de bosättningskostnader, som blifva en följd af dylika förflyttningar, men å en annan sida synes det som om den frikostighet, hvarmed bosättningspenningar på sednare tider utdelats, skulle hafva gjort de Svenska diplomaterna alltför benägna att ombyta vistelseort. Åtminstone är det ett faktum, som förtjenar anmärkas, att under år 1865 en Svensk diplomat uppburit i bosättningspenningar det betydliga beloppet af 24,120 R:dr, en annan 16,000 R:dr, två 12,082 R:dr 50 öre hvar o. s. v. Af Danmark består för legationerna i London, Paris

och Petersburg 10,000 R:dr, för legationerna i Berlin och Stockholm 6,000 R:dr, för legationerna i Wien och Brüssel—Haag 4,000 R:dr; och jag hemställer, huruvida icke det kunde vara skäl, att *Riksdagen hos Kongl. Maj:t anhölle om iakttagande af motsvarande sparsamhet i Svensk-Norska diplomaternas utrustning*. Det är naturligtvis omöjligt att beräkna huru stor denna utgift för nästkommande år kan blifva, men dels torde det kunna antagas, att Regeringen kan invänta en ny statsreglering för att erhålla särskildt anslag till de ekiperingsbidrag, hvartill Hufvudtiteln tilläfvventyrs ej skulle kunna lemna tillgång, dels lärer svårighet icke möta, att, såsom hittills ofta skett, en ministerplats hålles vakant under så lång tid, som för ekiperingspenningarnes inbesparing åt ministerlönen erfordras, och under sådana förhållanden synes det mig, som om något anslag för ifrågavarande ändamål icke bör å Hufvudtiteln uppföras.

Såsom »rese- och kurir-kostnader samt utgifter för tillfälliga uppdrag» finnas i 1865 års räkenskap upptaget ett belopp af 19,847 R:dr 58 öre. Då emellertid häruti ingår, bland annat, kostnaden för en beskickning till Mexiko 6,000 R:dr, och för landets representerande vid en Storfurstes likbegängelse 3,253 R:dr 65 öre, och dylika anledningar till extra utgifter icke torde särdeles ofta återkomma, samt derest särskilda beskrifningar, som medföra större utgifter vid ett eller annat tillfälle skulle vara oundvikliga, tillgång dertill bör kunna påräknas af Hufvudtitelns besparingar och i värsta fall särskildt anslag torde böra beviljas, så hemställer jag att för omförmälda ändamål måtte å Hufvudtiteln uppföras allenast 5,000 R:dr, deraf på Sverige 3,529 R:dr 44 öre.

Hvad åter angår de bland departementets utgifter under titel »Hemliga utgifter» upptagna 21,144 R:dr 25 öre, för hvilken någon specifik redogörelse icke af räkenskapen lemnas, så hemställer jag att, derest icke Riksdagen eller dess Stats-Utskott skulle lyckas att erhålla närmare underrättelser om beskaffenheten af ifrågavarande »Hemliga utgifter», än som kommit Kongl. Kammar-rätten och Rikets Ständers Revisorer till del, Hufvudtitelns anslag måtte minskas med ett motsvarande belopp.

Vidare finnes för år 1865 under titeln »diverse utgifter» uppförda 10,826 R:dr 20 öre, såsom »vexelkostnader» 365 R:dr 75 öre och såsom beskickningarnes extra utgifter 5,542 R:dr 91 öre. Af räkenskapen inhemtas att en betydlig del af dessa utgifter varit af en helt tillfällig natur samt möjligen äfven kunnat undvikas, och jag hemställer därför att för samtliga ofvannämnda utgifter måtte å departementets stat anvisas ett anslag af allenast 10,000 R:dr, under titel af extra utgifter, deraf på Sverige 7,058 R:dr 88 öre, att i vanlig ordning redovisas.

Derest den reglering jag härmed föreslagit, vinner Riksdagens bifall, kommer *Utrikes Departementets stat* att erhålla följande utseende:

Inkomster.

Bidrag af Konsulsfonden	74,500: —
Ständigt bidrag af Svenska Statsverket	308,182: 74.
D:o d:o af Norska d:o	118,409: 26.
Summa R:dr R:mt	501,092: —
Tillfälligt bidrag för departementets indragningsstat af Svenska Statsverket	
D:o D:o af Norska Statsverket	129,388: 08
	53,911: 92.
Summa Indragningsstat R:dr R:mt	183,300: —

Utgifter.

Statsministern för Utrikes-Ärendena	24,000: —
Departementets expedition	32,000: —
Expenser, reservationsanslag	3,000: —
Minister-staten	355,600: —
Post- och telegrafporto	12,000: —
Extra utgifter	10,000: —
Tillfälliga uppdrag	5,000: —
Pensions- och expektans-stat	59,492: —
Summa permanent stat R:dr R:mt	501,092: —
Indragningsstat	183,300: —
» »	
Det Svenska bidraget eller Riks-statens Tredje Hufvudtitel skulle åter fördelas i följande särskilda anslag:	
Statsministern för Utrikes-Ärendena, lön	24,000: —
Departementets expedition	18,000: —
Expenser, reservationsanslag	2,117: 64.
Minister-staten	203,011: 86.
Post- och telegrafporto	8,470: 56.
Extra utgifter	7,058: 88
Tillfälliga uppdrag	3,529: 44.
Pensions- och expektans-stat	41,994: 36.
Summa permanent stat R:dr R:mt	308,182: 74.
Indragningsstat	129,388: 08.
Summa R:dr R:mt	437,570: 82.

Härigenom uppkommer för Svenska Statsverket dels en omedelbar besparing af 41,629 R:dr 18 öre, dels en eventuel af indragningsstatens belopp 129,388 R:dr 8 öre, som småningom kommer att ur statsregleringen försvinna.

För Norska Statsverket, som för närvarande bidrager med 50,000 Specier, i räkenskaperna uppförda med 198,000 R:dr, blifver den omedelbara besparingen 25,678 R:dr 82 öre och den eventuella 53,911 R:dr 92 öre. Vid sådant förhållande lär den omständigheten, att det Norska bidraget är af Storthinget beviljadt äfven för nästa Svenska statsregleringsperiod, icke utgöra hinder för en omedelbar tillämpning af en från Svensk sida beslutad reglering af departementets utgifter i ofvan föreslagna syftning; och det synes ur mera än en synpunkt vara lämpligt att initiativet till en indragning på de gemensamma diplomatiska utgifterna tages från Svensk sida.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles vördsamligen.

Stockholm den 29 Januari 1867.

Johan Liljencrantz.

N:o 136.

Af Herr **And. Gudmundsson:** *derom att af Riksbankens medel en särskild fond måtte afsättas och användas till utlåning företrädesvis mot inteckning i fast egendom eller mot obligationer.*

Det är icke någon ny tanke, som ligger till grund för det förslag jag går att väcka. Sjelf jordbrukare och som sådan bäst kännande jordbrukets behof bör det ej förvåna någon, om denna landets hufvudnäring städse